

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Latky Ügyvédi Iroda (..... ügyintéző: dr. Latky József ügyvéd) által képviselt Kft. (.....) felperesnek az jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit körút 85., Hivatkozási szám:) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a polgármester által képviselt **Község Önkormányzata** (.....) beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2007. évi június hó19. napján kelt 13.K.31.960/2006/26. számú ítélete ellen a felperes által 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60 000 (azaz hatvanezer) forint másodfokú és felülvizsgálati perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 7 500 (azaz hétezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A beavatkozó, mint ajánlatkérő a Közbeszerzési Értesítő 2006. január 13-án megjelent 6. számában tette közzé a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) IV. része szerinti egyszerű eljárás megindítására

szóló ajánlattételi felhívását „ számítástechnikai eszközök szoftverek, kapcsolódó bútorzat leszállítása és ezzel összefüggésben strukturált kábelezés kiépítése, CAT.5. hálózat építése" beszerzése tárgyában.

Az ajánlatok elbírálásának szempontja az ajánlati felhívás IV.2. B. pontja szerint az összességében legelőnyösebb ajánlat, ezen belül meghatározta az ajánlat megítélésére szolgáló részszerpontokat és súlyszámokat. A felhívás egyéb információk VI.4. pontjának 5. bekezdésében a bírálati szempontok kiegészítéseként meghatározta, hogy az adható pontszám valamennyi részszerpont esetében mennyiségi és más módon értékelhető tényezőkön belül 1-től 10-ig terjed. Az 1. részszerpont esetében az ajánlat műszaki tartalmát érintően meghatározta, hogy abszolút értékelési módszerrel, pontozással, a minőség, műszaki érték, funkcionális tulajdonságok szakmai megítélése a hálózat kialakítás és a hálózat egyes elemeinek összhangja szerint értékeli az arányosítás elvével. A legkedvezőbb megajánlás kapja a maximális pontszámot, a többi megajánlás a vállalat alapján az ehhez képest arányló pontot kapja. Ezzel kapcsolatos eligazítást az ajánlati felhíváshoz készített dokumentáció IV.2. szakasz 2.1.1. pontja tartalmaz.

Az ajánlattételi határidőig többen nyújtottak be ajánlatot, köztük a felperes is, aki az ajánlatok értékelését követően a negyedik lett.

Az alperes a 2006. március 30-án kelt D-131/14/2006. számú határozatában az ajánlati felhívás és a dokumentációt kifogásoló részében a felperes által indított jogorvoslati eljárást megszüntette, míg az ajánlatok értékelésével kapcsolatos jogorvoslati kérelmet - annak megállapítása mellett, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 90.§-ának (1) bekezdésében foglaltakat nem sértette meg - elutasította. A határozat indokolása szerint a felhívásban és a dokumentációban foglaltaknak megfelelően járt el az ajánlatkérő amikor a kérelmező ajánlatát az értékelés szakaszában a negyedik helyen állapította meg. A számítógépes hálózattal kapcsolatban előnyt jelentett, ha a megajánlott hálózati elemek ugyanazon gyártótól származnak, mivel ezzel képesek biztosítani a megbízhatóbb, stabilabb üzemeltetést, a garancia vállalása az általános garanciavállalásnál kedvezőbb, gyorsabb szervízszerzés igénybevétele teszi lehetővé. Az egységes megjelenés szerkezeti összehangoltság szempontjából a teljesítés helye, illetve a funkcionalitás bírt kiemelt jelentőséggel.

A határozatot elleni keresetében a felperes az ajánlati felhívás és dokumentáció hiányosságára utalással - az ajánlatok értékelésére előírt szempontokat kifogásolva- jogsértőnek ítélte meg az elbírálás módszerét. Álláspontja szerint a műszaki tartalom tekintetében a később figyelembe vett értékelési szempontok nem kerültek meghatározásra, ezért az ajánlatkérő értékelése az egyes tételek vonatkozásában nem lehetett objektív. Az alperes a kellő érvek alátámasztása mellett sem állapította meg az ajánlatkérő jogsértését. Bizonyítékul csatolta az általa helyesnek vélt értékelést, melyben a műszaki értékhez párosított %-os arányokat.

Az alperes a határozatában kifejtett álláspontját fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság az alperes érdemi döntésével egyetértett abban, hogy a beavatkozó az előre meghatározott szempontok szerint értékelte és súlyozta az ajánlatokat. Az ajánlat műszaki tartalmát a megajánlott eszközök műszaki értéke, minősége és funkcionális tulajdonsága együttes értékelése alapján, a hálózatkialakítás és a hálózat egyes elemeinek összhangjára figyelemmel állapította meg, amit a felperes a megajánlott eszközök mennyisége, értéke és márkanév súlyozása alapján számított pontozásra hivatkozva cáfolt. Mivel a felhívásban és a dokumentáció megfogalmazott értékelési szempont súlyozást nem tartalmazott, ezért beavatkozó bírálatát az eszközök tulajdonságát, mennyiségét, értékét, illetve márkanévet súlyozó bírálat alapján sikeresen nem lehetett vitatni. Az igazságügyi szakértői bizonyítást mellőzte és az egyéb szempontokra is tekintettel az értékelés vonatkozásában egyetértett az alperes álláspontjával, megállapította, hogy az alperes határozata jogszabályt nem sértett, ezért a felperes keresetét elutasította.

A felperes az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében, a kereseti kérelmében foglaltakkal egyezően, az ítélet megváltoztatását kérte. Fenntartotta azt az álláspontját, - amelyre tekintettel az alperes az eljárást megszüntette -, hogy a beavatkozó megszegte a Kbt. 57.§ és 58.§ (7) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, eljárása jogsértő, emiatt az alperes határozata a Kbt. 334.§-ának rendelkezését sérti, a törvényesség helyreállítása érdekében a hivatali eljárás indításához való jogával és kötelezettségével nem élt. Elfogadhatatlannak tartotta az ítéleti indokolást a felhívásban és dokumentációban nem részletezett részszempontok utólagos kiegészítésével történő szubjektív értékelés lehetőségével ellentétben a Kbt. szakmai szempontok és rendelkezései objektív elvárásával szemben. Az elsőfokú bíróság szóbeli indokolásában is leszögezte, hogy az ajánlatkérés nem volt törvényes, ezt azonban az alperes hivatalból nem észlelte és nem vizsgálta. Keresetében részletezte mindazokat a tételeket, amelyek ellentmondanak az ajánlati felhívásnak és szakmai szempontoknak, ezeket sem az alperes sem az elsőfokú bíróság nem mérlegelte objektíven.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében a Pp.251.§-a alapján elsődlegesen a kereseti kérelem elkésztése miatt a per megszüntetését, másodlagosan a felperes keresetének elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a per tárgyát a határozat érdemi része képezte, ennek ellenére a felperes fellebbezésében továbbra is alaptalanul sérelmezte a Kbt. 57.§ és 58.§-inak megsértését, mely vonatkozásában a felperes elkésztett jogorvoslati kérelme miatt az eljárást megszüntette, határozatának ezen része ellen a felperes nemperes eljárást nem indított. A felperes maga is hivatkozott arra, hogy a közbeszerzési eljárás során az ajánlatokat az ajánlati felhívásban meghatározott értékelési szempontok alapján lehet elbírálni, ennek megfelelően történt az elbírálása, míg a döntőbizottságnak nem feladata a közbeszerzési eljárások törvényességének teljes körű felülvizsgálata, hanem a jogorvoslati kérelem keretei között bírálja el a jogvitát.

A felperes fellebbezése kapcsán a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.356/2007/4.számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új

eljárás lefolytatására kötelezte. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen tekintette a felperes keresetét határidőben érkezettnek, ellenben az ügy érdemi döntésére is kihatással tévesen nem tulajdonított jelentőséget a közigazgatási döntés fajtából eredően a döntés formájára előírt követelménynek. Álláspontja szerint ha a jogorvoslati kérelem az ajánlatok értékelése alapjául szolgáló ajánlati felhívás és dokumentáció vonatkozásában elkészült, a kérelemről az alperesnek végzésben kell döntenie, és azt követően vizsgálhatja az alperes érdemben az ajánlatok elbírálásának jogszerűségét.

Az alperes felülvizsgálati kérelme kapcsán a Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.356/2007/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és a Fővárosi Ítéltáblát mint másodfokú bíróságot új eljárásra, és új határozat hozatalára utasította. A felperes és az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét fejenként 40.000 forintban állapította meg. Mindenekelőtt rámutatott arra, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezés folytán a kereseti kérelem körében meghozott elsőfokú döntést vizsgálhatja és a Pp. 252.§-ának alkalmazásának hiányában kizárólag a fellebbezés keretei között vizsgálhatja az elsőfokú bíróság ítéletét. Iratellenesen állapította meg a másodfokú bíróság azt, hogy a felperes - a több, önállóan elkülöníthető részekből álló - alperesi határozat egészének bírósági felülvizsgálatát kérte. A felperes keresetének tartalma, de az első tárgyaláson tett kifejezett nyilatkozata alapján is egyértelmű, hogy a felperes kizárólag a jogorvoslati kérelmét elutasító érdemi döntés jogszerűségét vitatta és jogorvoslata nem terjedt ki a határozatnak a jogorvoslati eljárást részben megszüntető döntésére. Ennek megfelelően a Pp. 3.§-ának (1)-(2) bekezdése, a Pp. 213.§-ának (1) bekezdése, és a Pp. 215.§-a alapján az elsőfokú bíróság ítéleti döntései is kizárólag a határozat érdemi részére terjed ki.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretében megállapította, hogy a felperes fellebbezése nem alapos, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját.

A fellebbezésben előadottakkal kapcsolatban a másodfokú bíróság kiemeli a Kbt. 90. §-ának (1) bekezdését, mely kimondja, hogy ha az ajánlatkérő az összességében legelőnyösebb ajánlatot kívánja kiválasztani, akkor az ajánlatoknak a bírálati részzempontok szerinti tartalmi elemeit az ajánlati felhívásban meghatározott ponthatárok között értékeli az 57. § (3) bekezdésének d) pontja alapján meghatározott módszerrel, majd az egyes tartalmi elemekre adott értékelési pontszámot megszorozza a súlyszámmal, a szorzatokat pedig ajánlatonként összeadja. Az az ajánlat az összességében legelőnyösebb, amelynek az összpontszáma a legnagyobb.

Az ajánlati felhívás és dokumentáció műszaki tartalomra vonatkozó bírálati szempont meghatározása ellen a felperes jogorvoslati kérelme elkészült, az alperes döntési formáját e vonatkozásban a felperes bírósági eljárásban nem támadta, hiányosságát az ajánlatok értékelésénél nem kifogásolhatja. A meghatározott ponthatárok között, meghatározott módszerrel értékelt eredmények helyességét a felperes sem a közigazgatási sem pedig az elsőfokú bírósági eljárásban

megdönteni egyéb bizonyítékokkal nem tudta, a tárgyalás berekesztése előtt azt nyilatkozta, hogy bizonyítása indítványa nincs. Elismerte, hogy a %-os arány sem a felhívásban sem a dokumentációban nem szerepel, az általa készített értékelést az elsőfokú bíróság elvetette, szakértő kirendelésére tett indítvány elutasítását megindokolta.

Az elsőfokú bíróság az alperes érdemi döntésének törvényességét megvizsgálta, megállapította, hogy jogsértés nem történt a beavatkozó részéről. Az ajánlat műszaki tartalmát a beavatkozó a megajánlott eszközök műszaki értéke, minősége és funkcionális tulajdonsága együttes értékelése alapján, a hálózat kialakítás és a hálózat egyes elemeinek összhangjára figyelemmel állapította meg. A műszaki tartalom mellett a megajánlott eszközök összhangját is figyelembe kellett venni, erre tekintettel a felperes által készített értékelést a jogsértést igazoló bizonyítékként nem fogadta el. A felperes a fellebbezési eljárásban sem tudott olyan bizonyítékra hivatkozni, mellyel azt támasztotta volna alá, hogy az ajánlatok értékelése nem a felhívásban foglaltaknak megfelelően történt, a kiértékelés ellenkezőjét sérelmére nem bizonyította.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy a Kbt. 91.§-ának (1) bekezdése szerint az eljárás nyertese az, aki az ajánlatkérő részére az ajánlati felhívásban (és a dokumentációban) meghatározott feltételek alapján az 57.§-ának (2) bekezdésében meghatározott elbírálási szempontok egyike szerint a legkedvezőbb ajánlatot tette. A felperes nem bizonyította, hogy a legkedvezőbb ajánlatot tette, illetve, hogy az ajánlatok értékelése nem a felhívásban (dokumentációban) foglaltaknak megfelelően történt.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének a megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése és 252.§-ának (4) bekezdése alapján kötelezte.

A felperes az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 47.§-ának (1) és 39.§-ának (1) bekezdés c/ pontjában meghatározott 24.000 forint fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. számú rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni, melynek megállapításánál a másodfokú bíróság figyelemmel volt arra, hogy a felperes a fellebbezésére 16.500 forint illetéket lerótt.

Budapest, 2009. évi szeptember hó 17. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: